

kan komme til at ophøre, og der dermed bliver definitivt Ende paa Usikkerheden, og at man tillige ved samme Lejlighed har vundet nogle Forbedringer i Brandpolitiloven. Jeg havde ønsket ganske kort at udtale mig om det, som Betænkningen nærmere gaar ind paa med Hensyn til Skorstene af mindre Maal end 18 Tommer, disse 13 Tommers Skorstene, men jeg skal da den ærede Ordfører mente, at Spørgsmaalet helst maa ligge, ikke udtale mig om dette. Jeg antager, at denne Sag naturligst maa blive sat i Gang af dem, der ere nærmest interesserede, og naar de have debatteret Sagen og ere komne til et Resultat, vil det være ganske anderledes let for Lovgivningsmagten at tage Stilling til et saadant Spørgsmaal, end det er for Tiden.

Justitsministeren (Rump): Den formelle Stilling i Øjeblikket er jo den, at i Stedet for det Lovforslag, som er kommet frem ved privat Initiativ, og som er gaaet til 2den Behandling og i Udvalg, foreligger der nu et andet Lovforslag til første Behandling. Imidlertid, som den ærede Ordfører anførte, er det i Virkeligheden at betragte som samme Lovforslag, men i udvidet Skikkelse. Ogsaa jeg betragter § 2 i dette Forslag som Hovedpunktet, idet det er en Betingelse for, at jeg ikke skal lade mit sidste Cirkulære om denne Sag blive opretholdt, at der kommer en Lov frem i denne Samling angaaende dette Punkt. Skulde dette ikke ske, skulde dette Lovforslag snuble paa Vejen — om ikke af Hensyn til selve den ny § 2, men af andre Grunde — vil jeg selvfølgelig være nødt til atter at sætte de Undersøgelser i Gang, som vare blevne foranledigede ved mit første Cirkulære angaaende dette Punkt og senere stillede i Bero. Jeg kan acceptere § 2, som den foreligger, dog kun under Forudsætning af, at der gives § 3 i Loven af 1889 en Tilføjelse. Efter at jeg forhandlede med Udvalget angaaende dette Lovforslag, er der nemlig kommet et Par Ord ind i denne Paragraf, som ikke have været under Forhandling mellem Udvalget og mig, nemlig Bestemmelsen om Varmluftsovne (Kaloriferer). Jeg har intet imod, at de optages i § 4 i Loven af 1889, for saa vidt det Spørgsmaal angaar, til hvilke Skorstene der kan afledes Røg fra Varmluftsovne. Men naar man paa dette Omraade beskæftiger sig med Varmluftsovne, noget, som hverken Loven af 1861 eller Loven af 1889 have gjort, og fremdrager den praktiske Betydning, som disse

Ovne have faaet, er der ogsaa god Grund til nærmere at dvæle ved denne Genstand og paabyde de Bestemmelser, som Hensynet til dem paa andre Punkter gør fornødent, og der er da særlig paa Grund af disse Ovnes Beskaffenhed Anledning til at træffe Bestemmelser om det Rum, i hvilke Varmluftsovne ere anbragte. Det er nødvendigt at bestemme, at disse Rum skulde være indrettede saaledes, at selve Ovnenes Tilstedeværelse ikke frembyder Brandfare. Jeg er rede til selv at stille et Ændringsforslag i saa Henseende, for saa vidt som det ærede Udvalg ikke vil gøre det. Dette Ændringsforslag bør gaa ud paa, at Varmluftsovne (Kaloriferer) maa kun anbringes i Rum, der ere forsynede med Gulv af uantændeligt Materiale, med Vægge af Mur samt med røret og pudset Loft, samt at Ledningsrørene for den varme Luft skulle være af halv Stens Mur. Jeg antager ikke, at der vil frembyde sig nogen Vanskelighed paa dette Punkt for Enighed mellem Udvalget og mig.

Det ny Lovforslags §§ 1, 3 og 4 ere for saa vidt ikke nødvendige, som man paa dette Omraade — hvilke Tvivl end Loven af 1889 frembyder — dog har fundet en fyldestgørende Løsning, i alt Fald med Hensyn til to af de her omtalte tvivlsomme Spørgsmaal, idet disse ere løste ved Afgørelse af Justitsministeriet, hvad ingen har fundet noget at erindre imod, og det tredje Punkt, det, som § 1 har for Øje, kun drejer sig om en ren Trykfejl. Jeg kan imidlertid ikke have noget imod disse Paragraffer, hvis man ønsker at optage dem i en ny Lov.

Derimod havde jeg meget gerne set, at det ærede Udvalg ikke var fremkommet med Forslaget under § 5. Det forekommer mig overhovedet uhensigtsmæssigt, naar der lejlighedsvis fremkommer Lovforslag for at raade Bod paa en Ulempe, som har vist sig ved en bestaaende Lov paa et enkelt Punkt, at man saa vil drage andre Ting derind under, navnlig naar det er nødvendigt, at man faar en Lov med Hensyn til det første Punkt, og det er det, man gør ved den Forandring, man foreslaar i § 14 i Loven af 1889. Jeg kan ikke se, at der er nogen Nødvendighed derfor. Det er mig ikke bekendt, at der i det praktiske Liv er fremkommet Ulemper i denne Retning, og jeg vilde derfor have fundet det heldigt, om man ikke havde fremdraget det. Jeg kan i hvert Fald ikke gaa ind paa Paragraffen, som den er foreslaaet. Jeg er ikke absolut imod, at man paa Brandpolitiloven træf-